

บทนำ

บทความนี้ผู้เขียนจะนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดหนึ่งในภาคอีสาน ซึ่งอยู่ในระหว่างการเก็บข้อมูลสำหรับทำวิทยานิพนธ์ปริญญาโท ดังนั้นข้อมูลจึงยังขาดความสมบูรณ์ในบางประเด็น ผู้เขียนขอภัยล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้ ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายที่จะนำเสนอเพื่อการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ อันจะเป็นประโยชน์แก่การทำวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ต่อไป

ผู้เขียนมีความสนใจจะศึกษาในธุรกิจการขายบริการทางเพศของนักเรียนนักศึกษา เพราะเยาวชนเหล่านี้เป็นกลุ่มได้รับโอกาสในด้านการศึกษาและกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต ถ้าหากเด็กถึงภาพการขายบริการทางเพศของเด็กและเยาวชน เรามักจะคิดถึงภาพถึงเด็กชนบทยากจน ไม่ได้ได้รับการศึกษา และถูกบังคับให้ขายบริการ แต่เยาวชนกลุ่มนี้มีโอกาสทางการศึกษาและส่วนใหญ่สมัครใจในการเข้าเกี่ยวข้องกับธุรกิจนี้ ซึ่งปัจจุบันมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ในทุกระดับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมเมือง ซึ่งเป็นไปตามกระแสบริโภคนิยมที่แรงจนพัดกระหน่ำคุณค่าของความเป็นมนุษย์ให้เหลือเพียงมูลค่าของเงินตราเท่านั้น เด็กเหล่านี้เข้ามาเกี่ยวข้องกับธุรกิจการขายบริการทางเพศได้อย่างไร และอะไรที่เป็นแรงผลักดันให้เด็กนักเรียนนักศึกษาเหล่านี้ต้องมาขายบริการ

แนวคิดในกลุ่มสตรีนิยม มีความเชื่อว่าโครงสร้างค่านิยม อำนาจ และระบบความเชื่อที่ชายเป็นใหญ่ (Patriarchy) ในสังคมไทย ผู้ชายเป็นเจ้าของทรัพย์สินและมีอำนาจเหนือผู้หญิง ผู้หญิงมีบทบาทในการดูแลสมาชิกในครอบครัวและตอบสนองด้านกามารมณ์ของผู้ชาย เนื่องจากผู้ชายเป็นเพศที่มีแรงผลักดันทางเพศสูงกว่าผู้หญิง จึงจำเป็นต้องปลดปล่อย แต่ไม่อนุญาตให้ผู้หญิงซึ่งเป็นสมบัติของผู้ชายกระทำเช่นนี้ได้ แนวคิดนี้จึงเป็นการสนับสนุนให้ผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงได้หลายคนทั้งในบ้านและนอกบ้าน และทำให้เกิดการค้าประเวณีขึ้น

การเจริญเติบโตของธุรกิจการขายบริการทางเพศ เป็นธุรกิจที่มีเงินตราไหลเวียนอยู่อย่างมหาศาล ทำให้เด็กและเยาวชนหญิงตกเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญของธุรกิจนี้ มีเยาวชนที่อยู่ในวัยเรียนที่ตกเป็นเหยื่อมากมาย และมีการแพร่ขยายอย่างรวดเร็วในกลุ่มนักเรียนเหล่านี้ เพราะเรือนร่างและเพศสัมพันธ์ถูกนำมาประเมินคุณค่า และแลกเปลี่ยนได้ด้วยเงินตรา เรือนร่างของนักเรียนนักศึกษาเหล่านี้จึงกลายเป็นสินค้าที่มีราคา และทำรายได้ให้กับผู้เกี่ยวข้องอย่างมากมาย

สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปมาก โดยเฉพาะกระแสการไหลบ่าของทุนนิยมที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของคนส่วนใหญ่ในสังคมไทย การกระตุ้นให้เกิดการบริโภคมากขึ้น ทั้งสินค้าแบรนด์เนม และสถานบันเทิงต่างแข่งขันกันเพื่อแย่งชิงกลุ่มเป้าหมายสำคัญคือวัยรุ่น รวมทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำให้สังคมโลกเล็กลง วัยรุ่นสามารถเรียนรู้เรื่องราวใหม่ๆ และติดต่อสื่อสารง่ายขึ้น ส่งผลให้วัยรุ่นบางคนตัดสินใจขายบริการทางเพศโดยใช้เรือนร่างแลกเปลี่ยนกับเงินตรา และติดต่อสื่อสารกับเครือข่ายได้สะดวกและรวดเร็วขึ้นด้วยเทคโนโลยีทันสมัย

ในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นยุคไร้พรมแดน พวกเราพากันบริโภคข้อมูลกันอย่างเกินความจำเป็น วัยรุ่นมีโอกาสนในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้เร็ว และหลากหลายมาก การเข้าหอพักหรืออพาร์ทเมนต์เพื่อเรียนรู้การใช้ชีวิตแบบคู่ผัวตัวเมีย เป็นปรากฏการณ์ปกติของวัยรุ่นที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับครอบครัว แนนอนเด็กเหล่านี้มีโอกาสเรียนรู้เรื่องเพศมากขึ้นกว่าผู้ใหญ่ในสมัยก่อน โดยเฉพาะจากเพื่อนและสื่อต่างๆ และการเรียนรู้ของพวกเขาเหล่านี้นำมาสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนที่กลายเป็นแฟชั่นในเด็กนักเรียนบางกลุ่ม

ในความต้องการบริโภคที่เกินความจำเป็นของวัยรุ่นทั้งเทคโนโลยีสมัยใหม่ เครื่องประดับเครื่องสำอาง และอื่นๆ นอกจากนี้วัยรุ่นบางคนเคยเสียตัวให้กับคนรัก บางคนก็ผิดหวังในความรักครั้งแรกอย่างรุนแรง ซึ่งการมีประสบการณ์เรื่องเพศของวัยรุ่นมาแล้วนั้น ส่งผลให้วัยรุ่นบางคนตัดสินใจในการเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีอย่างไม่ยากนัก ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีกฎหมายที่กำหนดให้การค้าประเวณีเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย และมีบทลงโทษทั้งผู้ขายบริการทางเพศ และผู้ที่เกี่ยวข้องก็ตาม แต่ก็ไม่ได้ส่งผลให้ผู้เข้ามาเกี่ยวข้องกับในกระบวนการค้าประเวณีลดลง กลับมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และมีหญิงที่ขายบริการทางเพศกลับมาอายุน้อยลง อันเนื่องมาจากความต้องการของผู้ใช้บริการที่มีความเชื่อว่า การมีเพศสัมพันธ์กับนักเรียน นักศึกษามีความเสี่ยงต่อการรับเชื้อเอดส์น้อยกว่าหญิงโสเภณีตามสำนัก รวมทั้งเชื่อว่านักเรียนนักศึกษาบางคนยังบริสุทธิ์ หรือรู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์กับนักเรียน นักศึกษาเหล่านี้ผ่านการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ขายมากกว่าโสเภณีตามสำนัก แม้แต่มาตรการจัดระเบียบสังคมก็ไม่ได้ส่งผลให้การขายบริการทางเพศลดลง แต่ทำให้กระบวนการและวิธีการค้าประเวณีมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น โดยนักเรียนนักศึกษาเหล่านี้เรียนรู้วิธีการในการหลบเลี่ยงจากการจับกุมของตำรวจ

ผู้เขียนมีความสนใจในประเด็นการค้าประเวณีในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา คือนักเรียนนักศึกษาเหล่านี้เข้ามาสู่การกระบวนการค้าประเวณีได้อย่างไร และเครือข่ายการขายบริการทางเพศของนักเรียนนักศึกษากลุ่มนี้ ซึ่งทำให้การค้าประเวณีของนักเรียนนักศึกษาเหล่านี้ดำรงอยู่ และมีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่อไปในอนาคต

การเข้าถึงเด็กนักเรียนนักศึกษาที่ขายบริการ

ในตอนแรกผู้เขียนมีความยุ่งยากมากในการเข้าถึงเด็กนักเรียนนักศึกษาที่ขายบริการ เนื่องจากการขายบริการทางเพศเป็นธุรกิจนอกกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้าประเวณีเด็ก อายุไม่ถึง 18 ปี เป็นเรื่องที่มีความผิดทางกฎหมาย ทั้งต่อเด็ก นายหน้า และผู้ซื้อบริการ การที่จะทราบจำนวนผู้เรียนนักศึกษายขายบริการทางเพศที่แน่นอนเป็นไปได้ยาก ในช่วงแรกผู้เขียนมีความยากลำบากในการค้นหากลุ่มเป้าหมายพอสมควร โดยเริ่มค้นหาเด็กนักเรียนนักศึกษาที่ขายบริการตามสถานบันเทิง เช่น ดิสโก้เธค และผับ แต่สิ่งที่ทำได้คือ สังเกตพฤติกรรมของวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงไปเท่านั้น ผู้เขียนจึงได้ปรับเปลี่ยนเทคนิคในการค้นหาเป้าหมาย โดยใช้วิธีการชักถามและขอความช่วยเหลือจากคนที่รู้จักคุ้นเคย เพื่อให้แนะนำให้รู้จักกับนายหน้าค้าประเวณี และนักเรียนนักศึกษาขายบริการทางเพศที่เคยรู้จัก หลังจากนั้นก็สร้างความสนิทสนมคุ้นเคย และให้แนะนำเด็กขายบริการทางเพศต่อ ๆ กันไปจากผู้ให้สัมภาษณ์คนแรก ๆ วิธีการนี้เรียกว่า nominative technique คือการขอความช่วยเหลือจากกลุ่มบุคคลในธุรกิจค้าประเวณีเด็กที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด อาจเป็นแบบอุปถัมภ์กัน เป็นเพื่อนร่วมรุ่น เป็นคนบ้านเดียวกัน โดยผู้เขียนจะไม่เปิดเผยชื่อผู้ให้ข้อมูลกับบุคคลอื่นและในงานวิจัยเพื่อให้เกิดความไว้วางใจและความปลอดภัยของผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจทางเพศ โดยผู้เขียนได้หาข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) กับนายหน้าค้าประเวณีเด็ก หรือเด็กขายบริการทางเพศที่รู้จัก

เนื่องจากการขายบริการทางเพศเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายและไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมส่งผลทำให้เด็กขายบริการไม่เปิดเผยตัวตนที่แท้จริง จึงเป็นการยากในการค้นหาและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ ผู้เขียนเริ่มต้นจากสืบหาว่า มีใครบ้างที่เกี่ยวข้อง และสร้างความสัมพันธ์กับคนเหล่านี้ การศึกษาครั้งนี้เป็นไปในลักษณะของการเข้าไปร่วมกิจกรรมกับผู้เกี่ยวข้องด้วย เช่น เที่ยวตามสถานเริงรมย์หรือห้างสรรพสินค้า นัดพบกันที่หอพักหรือร้านอาหาร ผู้เขียนได้เปิดเผยตัวตนในการวิจัยครั้งนี้เป็นทั้งผู้ทำงานด้านเอดส์ และนักศึกษาปริญญาโท ซึ่งในการเปิดเผยแต่ละครั้งขึ้นกับสถานการณ์และความไว้วางใจที่จะสร้างปฏิสัมพันธ์กันต่อไป เมื่อมีโอกาสเหมาะสมผู้เขียนจะชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยให้กลุ่มเป้าหมายทราบ และความร่วมมือในการให้ข้อมูลนั้นขึ้นอยู่กับความสมัครใจของกลุ่มเป้าหมาย

นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมอื่น ๆ ที่สร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มเป้าหมาย เช่น ไปเยี่ยมบ้านของนักเรียนนักศึกษาที่ขายบริการ เป็นการสร้างความสนิทสนมคุ้นเคยทั้งกับนักเรียนนักศึกษาเอง เพื่อน และผู้ปกครอง ผู้เขียนให้ความสำคัญกับจริยธรรมของการศึกษาวิจัยในมนุษย์ เนื่องจากเด็กขายบริการทางเพศเป็นผู้ด้อยโอกาสในสังคม และเพื่อมิให้มองว่าเป็นการใช้ประโยชน์จากกลุ่มเป้าหมายแต่ฝ่ายเดียว ผู้เขียนจึงได้จัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องเอดส์และเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย

ภัยให้กับกลุ่มเป้าหมายด้วย โดยเน้นให้กลุ่มเป้าหมายประเมินพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคของตนเอง เพราะนักเรียนนักศึกษาที่ขายบริการส่วนใหญ่มักจะใช้ถุงยางอนามัยกับผู้ให้บริการ แต่ไม่ใช้กับคูรักของตนเอง รวมทั้งสนับสนุนถุงยางอนามัยให้กับนักเรียนนักศึกษาเหล่านี้

อย่างไรก็ตามการศึกษาข้อมูลในกลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศมีอุปสรรคค่อนข้างมาก โดยเฉพาะในเรื่องความไว้วางใจของผู้ขายบริการและผู้เกี่ยวข้อง เนื่องจากธุรกิจทางเพศเป็นธุรกิจที่ผิดกฎหมาย ผู้วิจัยจึงต้องสร้างสัมพันธภาพ ความสนิทสนมส่วนตัว และมีความสม่ำเสมอในการติดต่อกับผู้ให้ข้อมูล และสัมภาษณ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลหลายครั้ง

จุดหักเหและวิถีชีวิตที่แตกต่าง

ผู้เขียนอยากนำเสนอวิถีชีวิตนักเรียนนักศึกษาที่ได้มีโอกาสสนิทสนมคุ้นเคยด้วย ทั้งก่อนและหลังจากการเข้ามาสู่ธุรกิจการขายบริการทางเพศ ซึ่งเป็นตัวอย่างชีวิตของนักเรียนนักศึกษาที่เรียนอยู่ทั้งในระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และมหาวิทยาลัย

ชีวิตของน้องเก๋

เก๋เป็นเด็กวัยรุ่นหน้าตาสดใสคนหนึ่ง ซึ่งผู้เขียนได้มีโอกาสพบกับเธอในช่วงที่เธอหนีออกจากบ้าน และมาพักอาศัยอยู่กับเพื่อนที่อพาร์ทเมนต์แห่งหนึ่ง ซึ่งขณะนั้นเธอกำลังตั้งท้องได้ 4 เดือน โดยตัวเองก็ไม่ทราบว่า ใครคือพ่อของเด็กในท้อง แม้ว่าเก๋จะตั้งท้องได้ 4 เดือนแล้ว แต่ก็ยัง "ไปงาน" หรือขายบริการทางเพศ ถ้ามีงานเข้ามา เธอบอกว่ายังให้บริการได้เพราะท้องเรียบ แรกคงไม่รู้ว่เธอกำลังตั้งท้องอยู่

เก๋เล่าให้ฟังถึงเหตุผลในการตัดสินใจขายบริการทางเพศของเธอว่า เธอเป็นลูกคนกลาง มีพี่น้องอีก 2 คน ทั้งพี่สาวและน้องสาวเรียนหนังสือค่อนข้างดี แต่เธอหัวไม่ค่อยดี ปัจจุบันพ่อและแม่เสียชีวิตไปแล้ว ยายและน้าจึงเป็นผู้อุปการะหลานทั้ง 3 คน ผลการเรียนที่ไม่ดีทำให้เธอรู้สึกมีปมด้อย คิดว่ายายรักหลานไม่เท่ากัน เมื่อเธอเริ่มเรียนชั้นม.2 เธอก็เริ่มมีความรักกับเพื่อนชายในชั้นเรียน ซึ่งเธอรู้สึกดีที่มีคนรักและเข้าใจเธอ ความรัก ความไว้วางใจที่เธอมีต่อแฟน และความใกล้ชิดกัน ทำให้เธอได้เสียกับแฟนในที่สุด เมื่อทางบ้านรู้ว่าเก๋มีแฟนก็พยายามกีดกันทุกวิถีทางเพื่อไม่ให้คบกัน เพราะเห็นว่าเก๋ยังเด็กและยังไม่สมควรที่จะมีแฟน ในที่สุดแฟนของเธอก็ขอเลิกคบโดยอ้างว่ารับไม่ได้ที่ทางบ้านของเก๋กีดกันไม่ให้คบกัน พร้อมกันนั้นแฟนของเก๋ก็ไปมีแฟนใหม่ซึ่งเป็นเพื่อนในโรงเรียนเดียวกัน ตอนนั้นเก๋เสียใจมากที่ถูกแฟนทิ้ง มีเพื่อนคนหนึ่งได้แนะนำเก๋ว่า "ก็ทำอย่างเขาบ้างสิ ไปนอนกับคนอื่น ให้อายุสาวสวยๆอย่างเราจะหาผู้ชายไม่ได้เสียหรือ แต่ถ้าจะทำทั้งทีก็ต้องให้ได้เงิน ไม่ใช่ให้ฟรีเหมือนคนนี่ งานง่ายๆได้เงินใช้เป็นพันเป็นหมื่น" เก๋จึงตัดสินใจ

ขายบริการ ดังนั้นการตัดสินใจของเก้ในการขายบริการทางเพศในครั้งแรกคือ ต้องการประชดแฟน ยาย และน้ำของเธอนั่นเอง

เก้หนีออกจากบ้านมาอยู่กับเพื่อนที่หอพักบ้าง อพาร์ทเมนต์บ้าง และเริ่มขายบริการโดยมีเพื่อนเป็นผู้ติดต่อแขกให้ เธอได้รับค่าตอบแทนครั้งละประมาณ 1,500 - 3,000 บาท แต่หากเธอติดต่อกับแขกเองโดยไม่ผ่านเพื่อน เธอจะได้ครั้งละประมาณ 3,500 - 4,000 บาท เธอเล่าให้ฟังถึงประสบการณ์ของเธอว่า “ตอนได้เงินมาครั้งแรก 3,000 บาท ก็เอาเงินไปซื้อเสื้อผ้าใหม่ ใช้เงินแค่ 2 วันก็หมด พอเงินใกล้จะหมดก็ “ไปงาน” (ขายบริการทางเพศ) ที่นึ่ง บางทีแขกเขาก็จะโทรมาหาเราเอง บางทีเราก็ก็นั่งเล่นมือถือ พอเด็กสนามกอล์ฟเห็นเราเขาก็รู้ว่าเรามาทำอะไรอะไร แค่นี้ก็จะมีคนติดต่อแขกให้เราโดยให้ข้อเสนอ เช่น ถ้าไปกับป้าคนนี้เขาหารไม่เยอะ แขกคนนี้นิดจริงๆ บางทีก็ถูกเอาเปรียบมากเช่น แขกจ่าย 2,000 บาท แต่เรารับจริงแค่ 900 บาท บางทีเจอป้าใจดีพาไปเที่ยวด้วย บางทีไป 3 วัน ป้าให้เงินเก้มากถึง 7,000 บาท”

“แขกส่วนมากต้องการเด็กเปิดซิ่ง (บริสุทธิ์) โดยแขกที่ไปกับเรามากจะให้เราติดต่อเพื่อนให้เขาจะให้ประมาณ 10,000 - 15,000 บาท เราจะได้ประมาณ 3,000 บาท” เก้เล่าให้ฟังถึงเหตุผลที่เธอแนะนำเพื่อนเข้ามาทำงานเช่นเดียวกับเธอ เธอบอกว่า “เพื่อนทุกคนที่มาทำไม่มีใครเดือดร้อน มีแต่ทะเลาะทะเลาะอยากได้อย่างที่คนอื่นมีมากกว่า”

เก้เล่าให้ฟังถึงประสบการณ์การเป็นนายหน้าว่า “เคยมีป้าๆ ที่อยู่กรุงเทพฯ ให้เธอติดต่อหาเด็กไปอยู่อาบอบนวด โดยปลอมบัตรประจำตัวประชาชน และเปลี่ยนชื่อให้เด็กที่ไปทำงาน ถ้ารับแขกได้ 30 คน เด็กจะได้เงิน 40,000 บาท”

ตอนที่เก้หนีออกจากบ้าน น้ำและยายก็พยายามติดตามแต่ไม่พบ น้ำบอกว่า “อยากเอาเงินมาให้ อะไรที่เสียไปแล้วก็เสียไป กลัวว่าเก้จะลำบาก” ยายเคยบอกกับเก้ตั้งแต่ตอนที่คบกับแฟนเก่าว่า “ถ้าเก้หนีออกจากบ้านไป ไม่ท้องก็จะไม่กลับมา” เก้ออกมาผจญชีวิตนอกบ้านได้ 11 เดือนจึงกลับบ้านในที่สุด เก้เล่าให้ฟังว่า “ตอนนั้นท้องได้ 5 เดือนและไม่กล้าทำแท้งตามที่เพื่อนแนะนำ พอกลับถึงบ้านวันจันทร์ วันพุธน้ำก็พาไปทำแท้งเลย มันเป็นจริงทุกอย่างตามที่ยายเคยพูดไว้ ตอนนี้เก้เชื่อฟังยาย ที่บ้านไม่มีใครถามถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาว่า เก้ไปทำอะไรที่ไหน น้ำก็ไปติดต่อกับทางโรงเรียนให้เก้ไปเรียนต่อในชั้นม.3 เก้เรียนช้ากว่าเพื่อนไปปีนึง เพราะไม่ได้ไปโรงเรียนช่วงที่หนีออกจากบ้าน”

หลังจากนั้นเก้ก็ตัดสินใจเปลี่ยนชีวิตใหม่ให้กับตัวเองโดยเลิกขายบริการทางเพศ เพราะมีแฟนใหม่ ซึ่งปัจจุบันเธอเช่าหอพักอยู่ด้วยกัน เธอเล่าให้ฟังว่า “ตอนนี้เก้มีแฟนเป็นทอม เขารักเรามาก และคิดว่าไม่มีผู้ชายคนไหนรับได้ ถ้าหากรู้ว่าเราเคยทำงานแบบนี้ ก็คงมีแต่ผู้หญิงเท่านั้นที่รับเรื่องนี้ได้ เก้มาอยู่หอพักกับแฟนทางบ้านก็ไม่ว่าอะไร เพียงแต่บอกว่า ถ้าสบายใจว่าอยู่บ้านก็อยู่ไป ถ้าหากวันไหนอยากกลับบ้านที่บ้านก็จะมารับ” แม้ว่าตัวเธอเองเลิกขายบริการทางเพศ

แล้ว แต่เธอยังคงเป็นนายหน้าติดต่อ "ป้า" ที่เธอเคยรู้จักให้กับเพื่อน ซึ่งเธอคิดว่าเป็นการช่วยเหลือเพื่อนและทำอย่างนี้ก็ได้เงินใช้จ่ายพอสมควร

ผู้เขียนได้มีโอกาสได้ไปเที่ยวบ้านของเก๋ในช่วงวันหยุด บ้านของเก๋อยู่ในหมู่บ้านจัดสรรในเมือง สมาชิกในครอบครัวประกอบด้วยยาย น้ำ และน้องสาว ส่วนพี่สาวกำลังเรียนระดับมหาวิทยาลัยอยู่ต่างจังหวัด ผู้เขียนได้มีโอกาสได้คุยกับทุกคนในบ้านดังกล่าว ทุกคนมีอัธยาศัยดีแต่น้องสาวเป็นคนเงียบไม่ช่างพูด ช่วงเวลาที่เก๋กับครอบครัวเก๋ก็จะปฏิบัติตัวปกติ และดูแลคนในครอบครัว แต่ก็เป็นเพียงช่วงเวลา 5-6 ชั่วโมงที่เก๋ได้อยู่ที่บ้าน เก๋มักจะไม่นอนค้างที่บ้านเพราะต้องการกลับมาพักอยู่กับแฟนที่หอพัก

ชีวิตของตั้มยำ

ตั้มยำเป็นนามสมมติที่ผู้ให้ข้อมูลตั้งขึ้น โดยให้เหตุผลว่า รสชาติของชีวิตของเธอคล้ายตั้มยำ ที่มีรสจัดทั้งเผ็ด เปรี้ยว เค็ม และมัน

ตั้มยำเป็นเด็กในครอบครัวเกษตรกร มีฐานะปานกลาง เธอเรียนในโรงเรียนใกล้กับชุมชนที่เธอพักอาศัยอยู่ ตั้มยำเป็นนักกิจกรรมของโรงเรียนโดยเฉพาะทางด้านกีฬา เธอเป็นนักกรีฑาของโรงเรียน และเคยเป็นตัวแทนของจังหวัดเพื่อแข่งขันในระดับเขตด้วย ตั้มยำเป็นเด็กขยันและเรียนค่อนข้างดี จึงเป็นที่ชื่นชมของครูในโรงเรียน

ตั้มยำได้มีโอกาสเข้าค่ายฝึกกีฬา ก็มักจะมีโอกาสเข้ามาเที่ยวสถานบันเทิงในเมือง ทำให้ตั้มยำได้มารู้จักกับนักดนตรีในร้านอาหารเล็กแห่งหนึ่ง เธออยากจะแสดงความสามารถทางด้านดนตรี คือ กีตาร์ จึงสมัครร้องเพลงประจำในร้านอาหารแห่งนั้น

เธอทำงานได้เพียง 2 สัปดาห์ นักดนตรีในวงก็แนะนำให้ตั้มยำรู้จักกับเสี่ยซึ่งเป็นนักเลงชื่อดัง หลังจากนั้นก็ได้มีโอกาสเที่ยวและติดต่อกันหลายครั้ง เพื่อนนักดนตรีก็แนะนำให้ขายบริการ โดยบอกว่า "ถ้าเปิดชิง จะได้เงินดีมาก" ครั้งแรกตั้มยำได้เงินค่าตอบแทนจากการบริการทางเพศ 20,000 บาท เธอนำเงินที่ได้ไปซื้อทองใส่เองและให้เงินแม่ 2,000 บาท หลังจากนั้นเธอได้มีโอกาสเข้ามาเที่ยวในเมืองบ่อยขึ้น โดยบอกกับแม่ว่า มาทำงานพิเศษที่บริษัทแห่งหนึ่งในเวลาเย็นและเสาร์อาทิตย์

ตั้มยำขายบริการทางเพศโดยผ่าน "เอ" หรือนายหน้า 13 ครั้ง โดยได้รับค่าบริการลดลงเรื่อยๆ เป็น 10,000 5,000 3,000 และ 1,500 บาท ตั้มยำรู้ว่าตนเองถูกเอาเปรียบจาก "เอ" จึงติดต่อกับเสี่ยด้วยตนเองจากนามบัตรที่ผู้ให้บริการเคยให้ไว้ ตั้มยำได้เรียนรู้ช่องทางในการหาเงินทั้งจากการขายบริการโดยไม่ผ่านนายหน้า และเป็นนายหน้าหาเด็กให้กับเสี่ย เพื่อเพิ่มรายได้มากขึ้น

ตั้มยำหาเด็กโดยการชักชวนเพื่อนที่รู้จัก และเด็กที่มาเที่ยวตามสถานบันเทิงให้มาขายบริการ แต่เธอปฏิเสธบทบาทการเป็นนายหน้า โดยบอกว่า "เธอเป็นเพียงคนกลาง" โดยที่เธอ

อธิบายว่า เธอเป็นตัวกลางระหว่างเด็กกับเสีย ให้เขาได้มาเจอกันและพูดคุยกันจนเกิดความรู้สึกพอใจ ถ้าเสียไม่พอใจเขาก็จะจ่ายค่าเสียเวลาให้ บางครั้งเธอพาเด็กส่งให้เสียในต่างจังหวัดเธอจะได้รับค่าตอบแทนจากเสียประมาณ 5,000 บาทต่อครั้ง ส่วนค่าตัวของเด็กเป็นการตกลงกันเองระหว่างเด็กกับเสีย"

ในช่วงปิดเทอมตั้มยำมักจะพาเพื่อนที่ต้องการหารายได้ไปส่งให้กับเจ้าของธุรกิจอาบอบนวดในต่างจังหวัด โดยเธอได้รับค่านายหน้าจากเจ้าของธุรกิจ 5,000 บาทต่อเด็กหนึ่งคน เธอเล่าให้ฟังถึงสภาพการทำงานของเด็กสาวที่เธอส่งไปว่า "พวกเธอไม่เป็นอิสระ จะไม่ได้ออกไปข้างนอกคนเดียว ถ้าไปไหนก็มีคนพาไป เพราะเขากลัวพวกเธอหนีกลับก่อน พวกเธอต้องทำงานให้หนี้เขา โรงเรียนเปิดเทอมจึงจะได้กลับมา เจ้าของร้านก็จะหาหนี้มาให้ มีทั้งเสื้อผ้า กระเป๋า โทรศัพท์มือถือ เครื่องสำอาง อะไรที่อยากได้มาให้ใช้ก่อน แล้วค่อยทำงานให้หนี้ทีหลัง"

ผู้เขียนเคยเยี่ยมบ้านของตั้มยำหลายครั้ง ทั้งไปพร้อมกับเธอ และไม่ตอนที่เธอไม่อยู่ เธออยู่หมู่บ้านแห่งหนึ่งซึ่งออกจากเมืองประมาณ 15 กิโลเมตร เธอมีพี่ชายหนึ่งคนไปทำงานที่ต่างจังหวัด สมาชิกในบ้านประกอบด้วยตั้มยำ พ่อ แม่ และย่าของเธอ คนในครอบครัวไม่ทราบว่าเขาขายบริการ เพราะไม่ค่อยสนใจว่าตั้มยำจะไปไหน หรือกำลังทำอะไร ผู้เขียนได้มีโอกาสคุยกับย่าของเธอ ซึ่งมักจะอยู่บ้านตลอด ซึ่งก็จะได้คำตอบว่า "เขาไม่รู้หรือว่าเธอไปไหนเพราะไม่เคยได้ถาม" ส่วนเพื่อนบ้านในระแวกเดียวกันกับเธอก็เล่าให้ฟังว่า "ไม่รู้หรือว่าเธอไปไหน เพราะปกติก็ไม่เห็นเธออยู่บ้านอยู่แล้วเห็นเพียงแว็บ ๆ"

ปัจจุบันตั้มยำเรียนอยู่ชั้นปี 1 ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ แม้ว่าเธอจะไม่รู้จักเครือข่ายมากมายเหมือนที่เดิม แต่เธอก็ยังคงขายบริการอยู่ เธอเคยบอกกับผู้เขียนว่า "บางครั้งไม่รู้เหมือนกันว่า จะทำไปทำไม แต่ทุกครั้งที่ออกไปหาแขกก็บอกกับตัวเองว่า ใน 1 วันจะต้องได้อย่างน้อย 1 งาน ถ้าเบื่อก็ไปเดินเที่ยวห้างซื้อของแพง สนุกและสะอาด" เธอวางแผนชีวิตเธอไว้ว่าจะเลิกทำงานแบบนี้ถ้าเรียนจบปริญญาตรี หรือมีคนอุปการะส่งเสียค่าเล่าเรียนทุกเดือน เธออยากมีแฟนเหมือนอย่างเพื่อนๆ แต่ก็กลัวว่าผู้ชายจะยอมรับเรื่องนี้ไม่ได้

ชีวิตของน้องอ้อย

น้องอ้อยอายุ 16 ปี เธอเรียนปวช. 1 ที่โรงเรียนพาณิชย์แห่งหนึ่ง ในช่วงที่เริ่มเปิดเรียนน้องอ้อยได้มาเช่าหอพักอยู่กับเพื่อนที่เคยเรียนอยู่โรงเรียนเดียวกันมาก่อน และเธอก็ได้พบเพื่อนใหม่หลายคน ซึ่งชักชวนกันเที่ยวสนุกสนานทำให้เงินที่ทางบ้านส่งมาให้ไม่พอใช้จ่าย เธอเล่าให้ฟังว่า "เงินค่าหอพัก และค่ากินอยู่ของเดือนแรกเอาไปใช้เที่ยวเผลอและกินเหล้าหมด แต่ไม่กล้าโทรไปขออีกเพราะกลัวถูกแม่ดู เพื่อนที่พามาเที่ยวได้แนะนำให้ขายตัวเพื่อนำเงินไปจ่ายค่าหอพัก" น้องอ้อยตัดสินใจขายบริการและได้รับค่าตอบแทนจากการขายบริการครั้งละ 3,000 บาท

เธอคิดว่า “เงิน 3,000 บาทที่ได้ เป็นจำนวนเงินที่เยอะมาก เพราะอ้อยไม่ใช่คนที่บริสุทธิ์อะไร อ้อยก็เคยมีอะไรกับแฟนมาแล้ว”

น้องอ้อยเล่าให้ฟังว่า “เงินที่ได้ก็เอาไปซื้อเสื้อผ้า ทำแบบนี้ได้เงินมาเท่าไรก็ใช้หมด ทำแบบวันเว้นวัน บางช่วงก็ทำทุกวัน เอาเงินที่ได้มาซื้อของอย่างเดียว ตอนหลังไม่ได้เที่ยวแล้ว ไม่มีเงินเก็บอะไร เงินได้มาเร็วก็หมดเร็ว”

“เอ” หรือนายหน้าจะเป็นคนนัดแนะให้น้องอ้อยมารอตามสถานที่ต่างๆ “เอ” มักจะนั่งรถเก๋งมากับเสียเพื่อแวะรับเธอ แล้วให้เสียพา “เอ” ไปส่งที่ใดที่หนึ่ง และเธอก็ไปโรงแรมกับเสีย ซึ่งเธอเล่าให้ฟังว่าผู้ที่มาใช้บริการมักจะเป็นคนที่มาประชุมจากต่างจังหวัด หรือเดินทางมาทำงานที่จังหวัดนี้เป็นประจำ

น้องอ้อยทำงานนี้ได้ 3 เดือน ก็พบกับชายหนุ่มที่ถูกใจ หลังจากนั้นน้องอ้อยก็รับงานน้อยลง จนในที่สุดน้องอ้อยก็ตัดสินใจเลิกทำงานนี้ เพราะตั้งใจไว้ว่าจะแต่งงานและใช้ชีวิตร่วมกับผู้ชายคนนี้ เธอให้เหตุผลว่า “ที่เลิกทำเพราะกลัวว่า แฟนจะรับไม่ได้ ถ้าคนอื่นรู้จะหาว่ามีแฟนเป็นเด็กออฟ ก็เลยเลิกทำดีกว่า”

ผู้เขียนเคยมีโอกาสดูเยี่ยมบ้านเธอเพราะต้องไปส่งเธอที่บ้าน เพราะไม่มีรถกลับบ้าน บ้านของเธออยู่ห่างจากตัวเมืองประมาณ 10 กิโลเมตร สมาชิกในบ้านประกอบด้วย พ่อ แม่ น้องอ้อย และน้องชายของเธออีก 2 คน แม่ของเธอประกอบอาชีพค้าขาย ซึ่งให้บริการหน้าบ้านเป็นร้านขายของชำเล็ก ๆ ร้านหนึ่งในหมู่บ้าน ผู้เขียนก็พยายามหาโอกาสไปที่บ้านเธอแม่ของเธอก็พูดคุยกับผู้เขียนมากขึ้น แต่ก็ไม่ค่อยมีเวลามากนักเพราะที่บ้านทำเป็นร้านขายของชำ และขายอาหารส่วนใหญ่แม่ของเธอก็ยุ่งอยู่กับการขายของทุกครั้งและผู้เขียนไปที่บ้านเธอได้ยินคำพูดที่แม่เธอพูดกับเธอ ไม่ก็คำ เช่น ไปไหนมาทำไมเพิ่งกลับ จะไปไหนอีกหรือเปล่า แต่ก็ไม่มีคำตอบอะไรจากเธอ

ปัจจุบันน้องอ้อยพักการเรียนไว้ชั่วคราว เพราะที่บ้านไม่มีเงินจ่ายค่าเทอม เธอตั้งใจว่าจะกลับมาเรียนอีกครั้งในภาคการศึกษาต่อไป

เริ่มต้นเข้าสู่การค้าประเวณีของนักเรียนนักศึกษา

จากการสัมภาษณ์นักเรียนนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ พบว่า นายหน้าส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนนักศึกษา หรือผู้ใกล้ชิดกับนักเรียนนักศึกษา และติดต่อเด็กขายบริการให้กับนายหน้า หรือผู้ใช้บริการโดยตรง ซึ่งวิธีการชักจูงหรือล่อลวงนักเรียนนักศึกษาเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี มีหลากหลายวิธี ได้แก่

1. นักเรียนนักศึกษาบางคนถูกชักชวนจากเพื่อนในสถาบันการศึกษาเดียวกัน เพื่อหารายได้พิเศษ โดยไม่บอกว่าเป็นงานอะไร แล้วนำไปส่งให้กับนายหน้าหรือผู้ใช้บริการทางเพศที่โรงแรม หรือตามสถานที่นัดหมาย
2. นักเรียนนักศึกษาบางคนถูกเพื่อนชักชวนมาเที่ยวสถานบันเทิงในเมือง ทำให้เกิดหลงไหลและสนุกสนาน จึงต้องการมาเที่ยวบ่อยๆ เมื่อไม่มีเงินเพื่อนที่พามาเที่ยว จึงแนะนำให้ขายบริการทางเพศ
3. นักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนจะเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี บางคนทำเพื่อต้องการประชดคนรัก นายหน้าส่วนใหญ่มักจะชักจูงให้ขายบริการโดยบอกว่า ก็เคยเสียตัวมาแล้ว เสียตัวให้กับคนรักไม่ได้เงิน ไม่ได้อะไรมีแต่เสียใจ ถ้ามาขายบริการทางเพศจะได้เงินใช้ดีกว่า
4. บางคนถูกล่อลวงให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนจะชักจูงให้ขายบริการทางเพศ ในกรณีนี้คนรักมักจะเป็นผู้ติดต่อกับผู้ใช้บริการเอง มักจะนำเงินที่ได้ไปใช้ชื้อยาเสพติด
5. นายหน้าบางคนจะชักชวนนักศึกษาที่มาเที่ยวตามสถานบันเทิง เช่น ดิสโก้เธค หรือผับ แล้วสร้างความสนิทสนมและชักชวนนักศึกษาเหล่านั้นให้มาขายบริการทางเพศ เพื่อนำเงินมาเที่ยวสนุกต่อไป

นักเรียนนักศึกษาที่เคยขายบริการทางเพศมาแล้ว มักจะเป็นกลุ่มเป้าหมายที่นายหน้าเข้าไปชักชวนให้มาขายบริการ ถ้าเด็กเหล่านี้เห็นว่า การขายบริการทางเพศเป็นวิธีการหาเงินที่ง่าย เมื่อมีความต้องการเงินก็จะติดต่อกับนายหน้าเอง เพื่อให้ติดต่อกับผู้ใช้บริการให้ บางคนก็จะทำบ้างไม่ทำบ้าง แต่บางคนก็จะทำเป็นประจำโดยเฉพาะคนที่เสพยาเสพติด

ในสถานบันเทิงนั้นเป็นสถานที่สำหรับทำความรู้จักหรือนัดพบกับผู้ใช้บริการ บางคนเป็นนายหน้า แต่บางคนก็เสนอตัวเอง ถ้าผู้ใช้บริการมีความสนใจต้องการใช้บริการก็จะติดต่อกับนักเรียนนักศึกษาให้มาแสดงตัว โดยอาจจะเรียกให้มาคุยโต๊ะเดียวกันหรือนั่งโต๊ะใกล้ๆ หากผู้ใช้บริการพอใจในรูปร่างหน้าตาค่าบริการ โดยนายหน้าจะเป็นผู้รับเงินไว้ก่อนหลังจากเสร็จงานแล้ว ก็จะหักค่านายหน้าประมาณครั้งละ 200 – 5,000 บาท ขึ้นกับอัตราค่าบริการทางเพศที่ได้รับจากผู้ใช้บริการ

เรื่อนร่างนักรเรียนนักรศึกษา กับนักรตราที่แลกเปลี่ยน

ในปัจจุบันนักรเรียนนักรศึกษาที่ขายบริการทางเพศส่วนใหญ่มักรได้ถูกบ้งคับนักรขายตัว คุวามต้งนักรเงินเพื่อแลกเปลี่ยนเป็นสินค่านักรหุรหุร เป็นแรงผลักรดันให้ต้งนักรใจที่จะขายบริการทางเพศเอง โดยนักรเรียนนักรศึกษาให้เหตุผลในการต้งนักรใจขายบริการว่า ระดับนักรการศึกษานักรของตนไม่สามารถหารายได้พิเศษที่มากเพื่งพอกับค่านักรใช้จ่ายได้ และการขายบริการทางเพศนั้นได้รับค่าตอบแทนที่สูงเมื่อเทียบกับงานพิเศษอื่นๆ ทำให้นักรเรียนนักรศึกษาเหล่านี้ต้งนักรใจเข้าสู่กระบวนการค่านักรประเวณักรอย่างสมักรใจ เรื่อนร่างจึงได้ถูกต้งนักรค่าเป็นนักรเงินตรา เพศสักรสัมพันธ์ถูกแบรเปลี่ยนเป็นสินค่านักรสามารถชื้อขายให้กับผู้ให้บริการแสวงหาคุวามบ้งนักรเชิงทางเพศ อย่างไรก็ตาม นักรเรียนนักรศึกษาบางรายก็ถูกบ้งคับนักรโดยสร้างหนี้สินเพื่อชื้อผู้กรมักรการบริการทางเพศ เช่น บางคนทำทรัพย์สินของเพื่อนเสียหายุ จึงถูกเพื่อนบ้งคับนักรขายบริการทางเพศเพื่อชื้อดใช้เป็นกรการตอบแทน

ค่าตอบแทนจากการขายบริการของนักรเรียนนักรศึกษาเหล่านี้ มีอัตราไม่เท่ากันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนักรปัจจัยบางอย่งเช่น รูปร่างหน้าตา หรือระยะเวลาที่เข้าขายบริการทางเพศ แต่อัตราราคาสารการต้งนักรรองได้ตามคุวามเพื่งพอใจระหว่งนักรเรียนนักรศึกษาที่ขายบริการกับนักรผู้ใช้บริการ ราคาค่านักรใช้บริการสำหรบัเด็กนักรเรียนนักรศึกษาที่ไม่เคยผ่านกรมีเพศสักรสัมพันธ์มาก่อนจะประมาณ 20,000 บาท ซึ่งจะถูกหักค่านายหน้าประมาณ 5,000 บาท และหลังจากนั้นค่านักรใช้บริการจะลดลงเหลือประมาณ 12,000 - 15,000 บาท และ 8,500 บาทตามลำดับ สำหรบัเด็กที่เคยมีเพศสักรสัมพันธ์มาแล้วหลายคร้ง อัตราค่านักรใช้บริการจะลดลงเรื่อยจนถึง 1,500 - 3,000 บาทต่อคร้ง นักรเรียนนักรศึกษาส่วนใหญ่มักรมีรายได้ที่รับจากการขายบริการทางเพศประมาณเดือนละ 5,000 บาทขึ้นไป และได้รับรายได้ประจำส่วนหนึ่งจากผูกรปกครองประมาณ 3,000 - 5,000 บาท จึงจะเพื่งพอกับใช้จ่ายส่วนตัว

รายได้ที่เด็กนักรเรียนนักรศึกษาเหล่านี้ได้รับจากการขายบริการทางเพศได้ถูกนำไปชื้ออย่งพุ่มเพือย ซึ่งเป็นค่านักรใช้จ่ายทั้งของตนเอง คู่รัก และเพื่อนสนิท รายได้ส่วนใหญ่ใช้จ่ายสำหรบัการเสริมคุวามงาม ทั้งเสื้อผ้านักรตามแฟชั่นทันสมัย เครื่องสำอาง และเครื่องประดับโดยเฉพาะสินค่านักรจากต่างประเทศ นอกจากนี้ยังนิยมสินค่านักรเทคโนโลยี เช่น โทรศัพท์มือถือ แต่นักรเรียนนักรศึกษาบางคนขายบริการเพื่อนำเงินไปใช้สำหรบัการเที่ยวเตร่กลางคินกักับคู่รัก หรือชื้อยาเสพติด สำหรบันักรเรียนนักรศึกษาที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับนักรผูกรปกครอง มักจะเช่าที่อยู่อาศัยเป็นอพาร์ตเมนต์ที่สะดวกสบายและมีราคาแพง

ถึงแม้ว่านักรเรียนนักรศึกษาส่วนใหญ่มักรใจที่จะขายบริการทางเพศเพราะรายมีได้สูง แต่ไม่ได้หมายคุวามว่ามีคุวามต้งนักรใจที่จะมีเพศสักรสัมพันธ์กับนักรผู้ชายที่ตนไม่ได้รัก ดังนั้นจึงมีนักรเรียนนักรศึกษาบางคนที่ยุพยายามแสวงหาผูกรอุปถัมภ์ทางด้านการเงินเพราะไม่ต้องกรการให้บริการกับนักรผู้ชายเป็น

จำนวนมาก และมีนักศึกษาบางคนตัดสินใจเลิกขายบริการทางเพศเพราะเกรงว่าจะเกิดการไม่ยอมรับจากผู้รัก

การสร้างกลุ่มและเครือข่ายการขายบริการ

นักเรียนนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศทุกคนเริ่มขายบริการโดยผ่านนายหน้า หลังจากนั้นบางคนเรียนรู้วิธีการติดต่อกับผู้ใช้บริการ และเมื่อรู้สึกว่านายหน้าเอาเปรียบจึงหันมาติดต่อกับผู้ใช้บริการด้วยตนเองไม่พึ่งพีนายหน้าเป็นการขายบริการทางเพศแบบอิสระ บางคนก็ใช้โอกาสนี้พัฒนาตนเองมาเป็นนายหน้าจัดหาเพื่อนนักเรียนนักศึกษาเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี เนื่องจากเป็นความต้องการของผู้ใช้บริการที่ตนติดต่อด้วย และนักเรียนนักศึกษาเหล่านี้ให้ความเห็นว่าการเป็นนายหน้าโดยไม่ต้องให้บริการทางเพศกับผู้ใช้บริการด้วยตนเองก็สามารถที่จะมีรายได้พิเศษได้ดีเหมือนกัน

นักเรียนนักศึกษาที่ความสนใจขายบริการเพื่อหารายได้ประจำโดยผ่านนายหน้า หรือบางคนมาประจำตามร้านอาหารเพื่อช่วยเสิร์ฟอาหาร ค่าตอบแทนและส่วนแบ่งจะถูกกำหนดค่าโดยนายหน้า ส่วนนักเรียนนักศึกษาที่ขายบริการเป็นครั้งคราว เพราะมีความจำเป็นต้องใช้เงินอย่างเร่งด่วน มักจะติดต่อกับนายหน้าที่เคยรู้จักกันมาก่อน อาจจะเป็นนายหน้าที่ชักชวนให้ขายบริการในครั้งแรก ยามรักษาความปลอดภัยตามอพาร์ทเมนต์ และสนามกีฬาต่างๆ แม้บ้านที่ดูแลอพาร์ทเมนต์ หรือแคดดี้สนามกอล์ฟ เพื่อให้ติดต่อกับผู้ใช้บริการให้ หรือบางคนก็อาจจะติดต่อกับผู้ใช้บริการด้วยตนเอง ซึ่งนักเรียนนักศึกษากลุ่มนี้จะสามารถเรียกร้องหรือต่อรองค่าบริการที่ผ่านนายหน้าได้

การพึ่งพิงกันระหว่างนายหน้ากับนักเรียนนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศดำเนินไปในลักษณะของการอุปถัมภ์กัน ซึ่งนายหน้ามีบทบาทเป็นผู้อุปถัมภ์ และนักเรียนนักศึกษามีบทบาทเป็นผู้รับการอุปถัมภ์ โดยเฉพาะทางด้านการเงิน นอกจากนายหน้าจะเป็นผู้ใช้บริการให้กับนักเรียนนักศึกษาเหล่านี้แล้ว หากนักเรียนนักศึกษาเหล่านี้ต้องการใช้เงินแบบเร่งด่วนก็สามารถจะยืมได้ก่อน โดยอาจจะให้หนี้คืนเป็นเงินหรือการทำงานก็ได้ นายหน้าก็จะได้รับค่าตอบแทนในการติดต่อกับผู้ใช้บริการให้ ทั้งนายหน้าและนักเรียนนักศึกษาต่างพึ่งพาอาศัยกันโดยมีเงินตราเป็นผลประโยชน์ร่วมของทั้งสองฝ่าย

อย่างไรก็ตามนักเรียนนักศึกษาบางคนมีโอกาสนในการต่อรองเรื่องเพศได้น้อย เช่น การใช้ถุงยางอนามัยกับผู้ใช้บริการ โดยเฉพาะการนำเสนองานของนายหน้ากับผู้ใช้บริการว่า “เป็นสาวบริสุทธิ์” ซึ่งผู้ใช้บริการจะต้องจ่ายค่าบริการสูง หรือถ้าเป็นนักเรียนนักศึกษาที่มีอายุน้อย ผู้ใช้บริการมักจะไม่ใช่ถุงยางอนามัยด้วย ส่งผลให้นักเรียนนักศึกษาเหล่านี้มีโอกาสนที่จะติดเชื้อเอดส์และตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์สูง

นักเรียนนักศึกษาบางคนได้มีโอกาสรู้จักและติดต่อสื่อสารกับผู้ให้บริการเป็นประจำ จนกระทั่งสามารถพัฒนาตนเองเป็นนายหน้าได้นั้น มิใช่จัดหาเพื่อนนักเรียนนักศึกษาเพื่อส่งให้กับผู้ให้บริการภายในจังหวัดเท่านั้น และยังมีการจัดหาเพื่อส่งต่อไปให้นายหน้า หรือผู้ให้บริการในต่างจังหวัดอีกด้วย โดยเฉพาะจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ในช่วงปิดภาคเรียนนักเรียนนักศึกษาบางคนที่ต้องการใช้เงินจำนวนมาก นายหน้าก็จะติดต่อกับสถานบริการในต่างจังหวัด เช่น อาบอบนวด เพื่อไปทำงานประจำในช่วงปิดเทอม ซึ่งนักเรียนนักศึกษาเหล่านี้จะต้องทำงานใช้หนี้ที่เจ้าของสถานบริการได้จ่ายให้กับนายหน้าด้วย นักเรียนนักศึกษาที่ขายบริการในต่างจังหวัดให้เหตุผลว่า เพื่อปกปิดผู้ปกครองหรือคนที่รู้จัก โดยบอกผู้ปกครองว่าไปเรียนพิเศษ ดูเหมือนว่าการค้าประเวณีของนักเรียนนักศึกษาบางส่วนกำลังจะพัฒนาไปสู่การเป็นโสเภณีมืออาชีพในต่างจังหวัด

กระแสแรงด้านการค้าประเวณีของเยาวชนของสังคมไทยได้ปรากฏอย่างชัดเจน โดยเฉพาะการขานรับนโยบายของรัฐในเรื่องการจัดระเบียบสังคม ซึ่งไม่อนุญาตให้เยาวชนอายุต่ำกว่า 20 ปีใช้บริการในสถานบันเทิง อย่างไรก็ตามมาตรการนี้ไม่ส่งผลให้ค้าประเวณีของนักเรียนนักศึกษาลดลง แต่ทำให้มีรูปแบบที่ซับซ้อนมากขึ้น คือ เดิมนักเรียนนักศึกษาที่อายุต่ำกว่า 20 ปีสามารถเข้าไปเที่ยวในสถานบันเทิงเพื่อติดต่อกับผู้ให้บริการได้ด้วยตนเอง แต่ปัจจุบันนายหน้าเป็นกลไกสำคัญในเป็นตัวกลางเชื่อมต่อระหว่างผู้ขายและผู้ให้บริการ ทำให้นายหน้ามีอิทธิพลมากขึ้นในการกำหนดค่าตอบแทนในการให้บริการ และมีโอกาสที่จะเอารัดเอาเปรียบกลุ่มนี้มากขึ้น อย่างไรก็ตามนักเรียนนักศึกษาที่เป็นนายหน้าบางคนปฏิเสธบทบาทของตนเอง แต่อธิบายว่าเป็นเพียงผู้ติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ให้บริการกับผู้ขายบริการเท่านั้น และมีส่วนช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษาที่ต้องการเงินใช้มิได้เป็นการเอารัดเอาเปรียบแต่อย่างใด

บทสรุป

ภาพส่วนหนึ่งของการค้าประเวณีของเด็กและเยาวชนได้เปลี่ยนรูปแบบเป็นนักเรียนนักศึกษาในเครื่องแบบ โดยที่ความยากจนไม่ใช่ประเด็นหลักที่ผลักดันให้นักเรียนนักศึกษาต้องเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี แต่ค่านิยมในการบริโภคที่ฟุ่มเฟือยมีส่วนสำคัญในการชักจูงนักเรียนนักศึกษาให้เข้ามาสู่ธุรกิจทางเพศ

นักเรียนนักศึกษาที่เคยขายบริการทางเพศ เป็นกลไกสำคัญในการชักชวนเพื่อนให้เข้าสู่การขายบริการทางเพศ โดยจะเป็นนายหน้าติดต่อระหว่างผู้ให้บริการและนักศึกษาที่ต้องการขายบริการ นักเรียนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการชักจูงของนายหน้าคือ นักเรียนนักศึกษาที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ผิดหวังในความรัก หรือต้องการใช้เงินจำนวนมาก การค้าประเวณีของเยาวชนเหล่านี้จึงเป็นความสมัครใจ ไม่ใช่การขู่บังคับ เพื่อสร้างรายได้จำนวนมากให้กับตนเอง

และเพื่อน ทำให้นักเรียนนักศึกษาในกลุ่มนี้สามารถแสดงออกถึงความมีอิสระในการใช้จ่ายเงินได้ตามความต้องการของตนเอง โดยไม่ต้องพึ่งพิงผู้ปกครองมากนัก ซึ่งเป็นกลวิธีหนึ่งในการกระตุ้นให้นักเรียนนักศึกษาคนอื่นตัดสินใจเข้ามาสู่ธุรกิจการขายบริการทางเพศ

อย่างไรก็ตามนักเรียนนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศส่วนใหญ่ต้องการที่เลิกค้าประเวณีหลังจากศึกษาจบแล้ว และต้องการมีครอบครัวที่มีความสุขโดยจะไม่นำเรื่องราวเหล่านี้ไปเล่ากับคนรักทราบ บางคนต้องการมีผู้อุปถัมภ์ทางการเงินเพื่อจะมีเงินใช้และไม่ต้องให้บริการทางเพศบ่อยนัก

กระแสบริโภคนิยม และเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นให้ธุรกิจขายบริการทางเพศในกลุ่มนักเรียนนักศึกษาขยายตัวมีเครือข่ายเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมื่อสถานการณ์การขายบริการทางเพศของเยาวชนในกลุ่มที่กำลังศึกษาเล่าเรียนเป็นเช่นนี้ ผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับสตรี เอดส์ และด้านอื่นๆ จะเข้ามาจัดการกับปัญหานี้อย่างไร